

Míriam Planas i Quim Pérez (Aigua és Vida i Enginyeria Sense Fronteres) - Interview Transcript

Interview by Ana Lucia Londoño and Lola Mata, April 9 2021 on Zoom.

[Comments from authors:

They gave us an activist vision : “agbar - Suez - bad!”. **They were In favor of desalination as a means to protect the river Ebro.** They also told us that we should work with them as members of the observatoire de l'eau de Paris creating an observatoire in Bcn. That was a proposition that they repeated at least twice.]

ENGLISH (translation of the authors):

QP :

Agbar-Suez: abgar is now 100% suez

-Change of La Caixa / suez shares: they changed the water business for the health business.

-The revolving doors with AGBAR have been with the PSC list of 40 people:

Angel Simon was president of Agbar and vice president of Suez. He also was the manager of the metropolitan area on water and environmental issues (36 municipalities). He was placed by Agbar they brought him to Chile for 2 years (Andean waters) and he returned to Bcn. This guy knew all the mayors of the metropolitan area.

“We are inspired by the remunicipalisation of Paris: Observatoire de l'eau de Paris”: A water observatory in Terrassa: remunicipalisation. They are trying to promote a water observatory in Barcelona. A model of community public management.

In Paris: Although the Paris observatory is a benchmark, it is important to study it: they are planning to implement it in Girona and Madrid.

Desalination:

The reality is that Bcn and its metropolitan area have had a very large urban growth and the guarantee of supply, is at risk. And the **turning point was the drought of 2006-2009**: and cut off the water in Bcn! you can't cut water in the city of Bcn because it would be a problem:

-Water hammer effect : if the network is cut, many pipes would burst. **Factor number 1) the high risk of drought**

In Catalonia, Bcn, **there have always been social movements that have defended the rivers a lot.** Good ecological condition of the water farm. An emblematic point that has been the Ebro Delta, 3 areas of high biodiversity, very vulnerable areas. Water guarantee through water transfer. Water transfers meant leaving the river virtually without water. Within hours there was a very large social movement that spread throughout the state (1990-2000): In Barcelona there were 3 demonstrations of half a million people to defend this space. There were movements and responses to protect these spaces. here the movement by the desalination begins. but there were also solutions, by activist groups such as **"environmentalists in action"** to save water and lower water levels at the domestic level and at the industrial level there was already a penalty (environmental tax) to lower higher consumption. **The environmental movement made proposals for a "rational use of**

water", which in academia was called: "the new culture of water": savings, treated water, recovery of wells, use of river water ...

In Catalonia many of its aquifers (strategic reserves) are contaminated, then comes a point where you had to choose between river water through transfers or desalination: in the face of this dichotomy there was a consensual solution that made the desalination serve as an emergency solution. The des. gives a supply guarantee + also respects environmental flows.

Importance of context:

French people have come to me very **critical of desalination: but it is a different, Mediterranean context of great drought.** Different situations also with respect to Spain and the rest of Europe. In Catalonia we have a situation of high urbanism on the coast where the rivers are drying up. However, we are aware of the effects of des: brine + CO2 ... **But you think "it's this or we dry up the river".**

Another solution would be to expel people from the metropolitan area to balance the population throughout Catalonia, but it would be quite impossible "very beautiful very utopian but quite impossible."

Domestic and industrial water cannot be separated from the urban area. No two networks. The north of Bcn: river the Tordera, normally its aquifers are salinized: it has entered water of the sea by the growth of the coast. less water to the aquifers. The solution is not to stop growing more urbanistically. The north of Barcelona is another desalination plant: which is used to recover this aquifer.

In Catalonia, the water comes from 3 rivers: the Ebro, the Segre and the Llobregat. In Barcelona, the two that have more flow are the Ter (90% (50%?) Of Bcn, due to an ancient transfer in Franco's time) and the Llobregat. El Besòs was super polluted by the industrial boom of the 1960s and 1970s. Around 1969, the transfer of the Ter was launched.

We have to find a Balance -> the dichotomy is : desalination or we are without water in rivers (protect aquifers, nature network 2000 ..).

For economic reasons, desalination is used to a minimum because it is a matter of the membranes that need a mini operation (10%), and at the hours when they enter an emergency, when the reservoirs are at 60% in the hours the production of 30% desalinated water. **The production of desalinated water is much more expensive than the water captured from the Ter. For economic reasons, the Ter is at risk.**

They have always been committed to the recovery of the well, the use of rainwater, the saving, the reuse of wastewater, etc. but it is the only solution to urban growth.

Ana Lucia:

Critic of an investment in infrastructure motivated by economic interests?

QP:

No no. The economic interests were to cross the river (by the PP). A dampening desalination plant when used at 25%. In Barcelona it works at 10%: the price per cubic meter is much higher and never pays off .

Ana Lucia :

For the PSOE was it an anti-conflict solution that did not get into regional problems and without political problems. How is the situation with Politics?

QP:

In Cat, El Pujol was in government (convergence, PP) and had the government thanks to the PP, and gave the majority to the PP in the state, was in favor of the transfer of the ebro (vs. desalination) and this made him lose the election. The rest of the parties were against the transfer and were defending the new water culture, much criticism of environmental movements why it was the Ebro river or desalination. And the strongest social movement was around the Ebro Delta, and they have always stayed out of parties. Now they are in a new struggle: they are focusing on the fact that in river reservoirs the flows needed to keep the delta in balance (need for sediment) remain. The main problems of the delta are 3: salinization, regression and subsidence (it is sinking)

Ana Lucia:

Was it a top-down decision? the social consensus:

QP:

Demand for desalination was grounded on a **social consensus that changed governments in Catalonia**, history of the Iraq war and wear and tear of the PP over the issue of the Ebro delta but also that of Iraq fell to the government.

We didn't know if the state conflict in the Ebro Delta would have a local impact in Barcelona? In Catalonia, a proposal is being made for a transfer of water from the Ebro. And there was a social consensus on the new water culture, in line with the EU's sea and water directive in 2000. And the social impact was brutal and fifty thousand people mobilized against it: it was bestial. In Tortosa, Amposta and Barcelona, demonstrations were made to protect the Ebro, the local impact is huge. Of Course it was not just about the Ebro delta, people wanted Pujol out and there was a need for a change of government. Many interests were added to the struggle for the Ebro.

No one assures us the desalination plant is not used to speculate, but there is a danger. works at low capacity. Financialization.

It is important to consider the Different contexts: continental climate (i.e. France) or Mediterranean climate with high risk of drought. Barcelona was an experiment, a "new house" for Agbar and Suez. It is interesting to see from a perspective in Bcn, Australia, California, **with high risk of drought, in the face of urban growth, and where there are rivers whose flow fluctuates greatly there are two possible solutions: rivers or desalination.** and now another is being put on the table: purified water, Potabilizar: it would be a situation of circular economy. but would they get into issues of pollutants... purify and re-inject into the network or earlier into the river?

Social movements:

A platform to defend the Ebro brought together all the inhabitants of the Catalan Ebro area. are 100 kilometers, all the Catalan counties of the Ebro mobilized and joined the platform of defense of the Ebro (Argó and the Pyrenees). It took on a Catalan dimension many social movements first the environment but many environmental: why? the river is not just the pipe: a lot of reservoirs have to be built in the Pyrenees and many valleys must be destroyed. And many reservoirs have the function of regulating the river in order to better regulate the water.

To make an impact in Madrid the big NGOs (**Ecologists in action, Greenpeace, WWF etc.**) **Desalination was accepted as the lesser evil, always prioritizing saving water from consumption, aquifers, reuse of treated water, use of river water , cleaning of gray water etc.).**

A very good document by **Antonio Esteban 2000-2003**; study comparing the transfer of the ebro and the desalination. From 2003 "a very good document" great possibility to explain complex issues. search the web: the answer to why desalination was accepted → **fundación nueva cultura del agua**. Professor of Ecology: **Narciss Prat**. it is a good testimony at the academic level.

End of interview

CATALAN :

QP:

Agbar- Suez: ara 100% suez

-Intercanvi d'accions caixa/suez : van cambia el negoci de l'aigua per el de la sanitat.

-Les portes giratòries amb AGBAR han estat amb el PSC llista de 40 persones :

Angel simon president de Agbar vicepresident de suez i vas ser el gerent de l'àrea metropolitana sobre aigua i qüestions de medi ambient (36 municipis). El va fitxar agbar el va portar 2 anys a Chile (aguas andinas) i el va retorna a Bcn. Aquest senyor coneixia tots els alcaldes de l'àrea metropolitana.

Ens estem inspirant en la remunicipalització de Paris : Observatoire de l'eau de Paris : Un observatori d'aigua a Terrassa : remunicipalització. Estan intentant impulsa un observatori d'aigua a Barcelona. Un model de gestió public comunitari.

A Paris : Tot i que el observatori de Paris es un referent té una importància estudiar-ho : estan pensant implementar-ho a Girona i Madrid.

Desalinització:

La realitat és que Bcn i la seva àrea metropolitana hi ha hagut un creixement urbanístic molt gran i la garantia d'abastament, està en mb risc. I el punt de inflexió **va ser la sequera de 2006-2009** : i tallar l'aigua a Bcn! no es pot perque seria un problema : "efecto ariete?" : si es talla la xarxa, reventarian moltes canonadas. **Factor numero 1) l'alt risc de sequera**

A Catalunya, Bcn , sempre hi ha **hagut moviments socials que han defensat molt els rius**. Bon estat ecològic del mas d'aigua. Un punt emblemàtic que ha sigut el delta de l'ebre, 3 espais d'alta biodiversitat, espais molt vulnerables. Garantia d'aigua mitjançant el transvasament d'aigua. Els transvasaments de l'aigua significaven deixar el riu pràcticament sense aigua. A les hores va haver un moviment social molt gran que es va estendre per tot l'estat (1990-2000) : A barcelona van haver 3 manifestacions de mig milió de persones per defensar aquest espai. Van haver moviments i respostes per protegir aquests espais. aquí s'inicia el moviment per la desalinizació. però també ja havia solucions, per part de grups activistes com **"ecologistes en acció"** per estalviar aigua i baixar nivells d'aigua a nivell domèstic i a nivell industrial ja hi havia un canons de penalitat (fiscalitat ambiental) per baixar els consums més alts. **El moviment ecologista va fer propostes per un "ús racional de l'aigua"** , la qual al mon academic es va dir : **"la nova cultura de l'aigua"**: estalvis, aigües depurades, recuperacion dels pous, us d'aigües fluvials...

A Catalunya molts dels seus aquífers (reserves estratègiques) estan contaminats, **aleshores arriba un punt on s'havia d'escollir entre aigua dels rius mitjançant els transvasaments o dessalinització** : davant d'aquesta dicotomia va haver hi una solució consensuada que va fer que la desalinizacio serveixi com per solució d'emergència. **La des. dona una garantia d'abasteciment + també respecta els cabals ambientals.**

Importancia del contexte:

Li han arribat persones francesas molt **críticas cap a la desalitzacio : pero es un contexte different, mediterrània de molta sequera** . Diferent situació també respecte a l'estat espanyol i amb la reste de Europa. A catalunya tenim una situacion de alt urbanisme al litoral on els rus es sequen. Tot i així som conscients dels efectes de la des: salmorres + CO2...**Pero vosaltres penseu "es això o sequem el riu"**.

Una altre solution seria expulsar la gent del àrea metropolitana per equilibrar la població a tota catalunya, pero seria bastant imposible "muy bonito muy utópico pero bastante imposible".

No es poden separar l'aigua domèstica i la industrial a l'àrea urbana no es poden separa. No hi ha dues xarxes.

El nord de Bcn : riu la Tordera, normalment els seus aquífers estan salinitzats : ha entrat aigua del mar pel creixement del litoral..menys aigua als aquífers.

La solució no és deixar de créixer més urbanísticament. El nord de Barcelona altre dessalinitzadora : que es de la turdera per recuperar d'aquest aquifer.

A catalunya l'aigua ve de 3 rius: ebre, segre i llobregat. A barcelona, els dos que tenen més cabal es el Ter (90% (50%?) de Bcn, per un antic transvasament a l'époque de Franco) i el llobregat. El Besòs va estar super contaminat amb l'esclat de l'industrial als anys 1960's-70s.

Cap el any 1969 es va posar en marxa el transvasament del ter.

Balança -> dessalinització o sense aigua als rius (protegir aquifers, xarxa natura 2000..)-> la dicotomia és aquesta.

Per interessos econòmics es far servir al mínim la dessalinització perquè es per una qüestió de las membranas que necesitan un funcionament mini (al 10%), i a les hores quan entran en emergencia, quan els embassaments estan al 60% a les horas salta la producció d'aigua dessalinitzada al 30%. **La producció d'aigua dessalinitzada és molts més cara que l'aigua captada del Ter. Per question economies és posa en risc el Ter.**

Sempre han apostat recuperació del pous, utilització d'aigües pluvials, l'estalvi, la reutilització d'aigües usades etc. pero es la unica solucio davant del creixement urbanístic.

Ana Lucia :

Critic d'una inversio d'una infrastructures motivada per interesos economics ?

QP:

"No no. Els interesos economicss era transvasar el riu (per el PP). Una dessalinitzadora amortigua quan s'utilitza al 25%. A barcelona funciona al 10%, : el preu del metre cúbic es molt mes elevat i no amortiza mai".

Ana Lucia :

PSOE : solución anti conflicte que no es ficaba en problema regionals i sense problemes politics. Com està la situació amb Politics ?

QP:

A Cat, El Pujol estava al govern (convergencia, PP)i tenia el govern gràcies al PP, i donava la majoria al PP a l'estat, estava a favor del transvasament de l'ebre (vs. la dessalinització) i això li va fer de perdre les eleccions. El resta del partits estaven en contra del transvasament i defenies la nova cultura de l'aigua, molta crítica dels moviments ambientals per què era el riu ebre o la dessalinització. I el moviment social més fort va ser al voltant del delta de l'ebre, i sempre s'han mantingut fora dels partits. Ara estan en una nova lluita : estan focalitzant el fet que en embassaments del riu es queden els cabals que calen per que es quedi el delta en equilibri (necessitat de sediments). Principals problemes del delta són 3: salinització, regressió i subsidència (s'està enfonsant)

Ana Lucia :

Va ser una decisión top-down ? o consens social:

QP:

Consens social que va canviar governs a Cataluña, historia de la **guerra de Irak** i desgast del PP pel tema del delta de l'ebre pero a mes això del Irak va tilba al govern.

Nosaltres no sabiem si el conflicte estatal del delta de l'ebre tindria repercussió local a Barcelona ? A catalunya es fa una proposta per un transvasament d'aigua de l'ebre. I havia un consens social sobre la nova cultura d l'aigua, en línea amb la directiva mas i aigua de la UE al 2000. I va ser brutal l'impacte social i cinquenta mil personas es van mobilitzar en contra : bestial. A Tortosa, Amposta i Barcelona, manifestacions per a protegir l'ebre, impacte local. No només delta de l'ebre, fer fora el pujol, necessitat de canvi de govern. Es van sumar molts interessos amb la lluita per l'Ebre.

Ningú ens assegura la desalinitzadora no servix per especular, si que hi ha un péril. funciona a baixa capacitat. Financialització.

És important considerar els Diferents contextes : clima continental (i.e França) o **clima Mediterrani amb alt risc de sequera**. Barcelona va ser un expériment, un “new house” per a Agbar i Suez . Es interessant veure desde una perspectiva a Bcn, Australia, California, amb alt **risc de sequera, davant els creixements urbanístics, i on hi ha rius que el seu cabal oscila molt hi han dues possibles solucions: rius o desalinitznar**. i ara s'està posant una altra sobre la taula: aigües depurades, Potabilizar : sería una situación de economía circular. pero entrarien en temas de contaminants... depurar i tornar a injectar a la xarxa o abans al riu?

Moviments socials:

Una **plataforma de defensa de l'ebre** vasi sumar tots els habitants de la zona de l'ebre català. son 100 kilometres, totes les comarques catalanes de l'ebre es van mobilitzar i es van sumar a la plataforma de defensa de l'ebre (Argó i al pirineu). Va agafar una dimensió catalan molts moviments social primer el ambientals però molts ambientals: perquè ? el riu no només la canonada : s'ha de constituir moltíssims envasaments el pirineu i destruir moltes valls. I molts embassaments les seves funcions es regular el riu per poder regular millor l'aigua.

Per fer incidencia a Madrid las grandes Ong (**Ecologistas en acción**, Greenpeace, WWF etc.) **La desalinizacio va ser acceptada com el mal menor sempre prioritizant estalvi d'aigua de consums, aquifers, reutilització d'aigües depurades, utilizacio d'aigües fluvials, neteja de les aigües grises etc.).**

Un document boníssim el **Antonio Esteban 2000-2003** ; estudi comparant el transvasament de l'ebre i la desalinizacio. Del 2003 “un document boníssim” gran possibilitat de explicar temas complexos era un crack”. buscar a la web : la resposta de perquè es va acceptar la desalinización → fundación nueva cultura del agua

Persona catedràtic d'ecologia : va ser Narciss Prat. es un bon testimoni a nivell academic.

Els ens donen una visió activista! agbar - Suez - bad!

A favor de la desalinització como un mitja per protegir el riu Ebre.